

الْفَضْل

پایان نامه کارشناسی ارشد
رشته علوم حدیث

گرایش نهج البلاغه

تحلیل واژگان چندمعنایی نهج البلاغه

(۵۰ خطبه اول)

استاد راهنما

حجت الاسلام والملمین محمد احسانی فر

استاد مشاور

حجت الاسلام والملمین مهدی مردانی

دانشجو

یاسین پورعلی قراجه

بهمن ۱۳۹۲

تمام حقوق این اثر متعلق به دانشگاه قرآن و حدیث است.

تقدیم به رهبر معظم انقلاب اسلامی

حضرت آیت الله خامنه‌ای(دام ظله العالی)

تشکر و قدردانی

حمد و سپاس بیکران خداوند یکتا را که هستی مان بخشید و به طریق علم و دانش اهل بیت
رهنمونمان کرد و به همنشینی روحروان علم و دانش مفتخرمان نمود و خوشه چینی از علم و
معرفت را روزیمان ساخت. و سپاس فراوان بر همدلی و همگامی مادر مهربان و فدایکار و
خانواده عزیزم که همواره در مشکلات و سختی‌ها یار و یاور بوده‌اند.

با تشکر و سپاس ویژه از استاد و عالم فرهیخته جناب حجت الاسلام والمسلمین محمد
احسانی فر که با کمال سعه صدر و با حسن خلق و فروتنی زحمت راهنمائی این رساله را بر
عهده گرفتند و از جناب حجت الاسلام والمسلمین مهدی مردانی که با مشاوره‌های بی‌چشم
داشت این حقیر را از آغاز تا پایان چراغ راه شدند.

چکیده

نهج‌البلاغه به عنوان یکی از متون حدیثی شیعه در میان جامعه مسلمین نقش و جایگاه مهمی دارد و پیوسته مورد توجه عام و خاص بوده است. قوت متن و ادبیات بلیغ این کتاب شریف، موجب گردید که شارحان نهج‌البلاغه در طول اعصار به شرح و تبیین متون و واژگان آن توجه نشان دهنده. در این میان، برخی واژگان نهج‌البلاغه به دلیل خصوصیت «چند معنایی» بیشتر از دیگر کلمات، دچار دیریابی شده و فهم مراد امیرالمؤمنین علی‌الله‌آل‌ابوالحسن‌علی‌الله‌آل‌ابوالحسن از آن واژگان را با مشکل مواجه ساخته است. در این تحقیق، پس از گونه شناسی واژگان چند معنایی، به بررسی تک تک آنها در محدوده ۵۰ خطبه اول پرداخته شده و سپس معنای صحیح و مراد امیرالمؤمنین علی‌الله‌آل‌ابوالحسن مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفته است. نتیجه تحقیق آن است که واژگان چند معنایی به جهت منشأ، در چهار دسته قرار می‌گیرند که به ترتیب عبارتند از: مشترک لفظی، شکل صرفی، حروف معانی و حقیقت‌ومجاز. این واژگان به جهت آمار حدود ۳۸ مورد در محدوده تعیین شده است که در بخش دوم و سوم تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است.

كلمات کلیدی:

واژه‌شناسی نهج‌البلاغه، واژگان چند معنایی، مشترک لفظی، حقیقت و مجاز، شکل صرفی، حروف معانی.

فهرست مطالب

بخش اول: کلیات و مفاهیم

۱ - کلیات	۱
۲	
۱ - ۱ - بیان مسئله	۱
۲	
۱ - ۲ - سوالات تحقیق	۱
۲	
۱ - ۳ - فرضیات تحقیق	۱
۳	
۱ - ۴ - ضرورت و اهداف	۱
۳	
۱ - ۵ - پیشینه‌ی تحقیق	۱
۳	
۱ - ۶ - نتایج علمی و عملی تحقیق	۱
۳	
۱ - ۷ - محدودیت‌های تحقیق	۱
۴	
۱ - ۸ - دستاوردهای جدید	۱
۴	
۲ - مفاهیم	۲
۴	
۲ - ۱ - چندمعنایی	۲
۵	
۲ - ۲ - مشترک لفظی	۲
۶	
۲ - ۳ - شکل صرفی	۲
۷	
۲ - ۴ - حروف معانی	۲
۷	
۲ - ۵ - حقیقت و مجاز	۲

۸	استعمال لفظ واحد در اکثر از معنای واحد در استعمال واحد
۱۰	۳. قواعد تحلیل واژگان چند معنایی
۱۱	۱. دلالة الاقتضاء
۱۲	۲. دلالت تنبیه
۱۴	۳. دلالت اشاره
۱۵	حجیت این دلالت‌ها
بخش دوم: گونه‌شناسی واژگان چند معنایی	
۲۰	مقدمه
۲۱	فصل اول: حروف معانی
۲۱	اشاره
۲۱	۱. باء بتضییع
۲۲	تحلیل واژه أَدِيلَ الْحَقُّ مِنْهُ بِتَضْيِيعِ الْجِهَادِ
۲۲	۲. باء بذنیه
۲۲	تحلیل واژه الْمُحْتَسِسُ فِيهَا بِذَنْبِهِ
۲۲	۳. باء بقلب
۲۳	تحلیل واژه التَّبَسَّطُ بِقَلْبِ النَّاطِرِ
۲۳	۴. باء بهم
۲۳	تحلیل واژه فَرَكَبَ بِهِمُ الرَّلَلَ
۲۳	۵. لام لوقت
۲۴	تحلیل واژه صَلَصَلتُ لِوَقْتٍ
۲۵	فصل دوم: حقیقت و مجاز
۲۵	اشاره
۲۵	۱. أَرْضُكُمْ قَرِيبَةٌ مِنَ الْمَاءِ بَعِيدَةٌ مِنَ السَّمَاءِ
۲۵	تحلیل أَرْضُكُمْ قَرِيبَةٌ مِنَ الْمَاءِ بَعِيدَةٌ مِنَ السَّمَاءِ

٢٦	٢. اصْطَبَهَا صَابِهَا.....
٢٦	تحليل اصْطَبَهَا صَابِهَا.....
٢٦	٣. تَرُولُ الْجِبَالُ وَ لَا تَنْزُلُ.....
٢٧	تحليل تَرُولُ الْجِبَالُ وَ لَا تَنْزُلُ.....
٢٧	٤. تُمَدِّينَ مَدَ الْأَدِيمِ.....
٢٧	تحليل تُمَدِّينَ مَدَ الْأَدِيمِ.....
٢٧	٥. حُكْمَ اللَّهِ أَنْتَظِرُ فِيْكُمْ.....
٢٨	تحليل حُكْمَ اللَّهِ أَنْتَظِرُ فِيْكُمْ.....
٢٨	٦. حِيَاتٍ صَمٍ.....
٢٩	تحليل واژه حِيَاتٍ صَمٍ.....
٢٩	٧. شُغْلَ مَنِ الْجَنَّةُ وَ النَّارُ أَمَامَهُ.....
٢٩	تحليل شُغْلَ مَنِ الْجَنَّةُ وَ النَّارُ أَمَامَهُ.....
٢٩	٨. عَزَبَ رَأْيُ امْرِئٍ تَخَلَّفَ عَنِي.....
٣٠	تحليل عَزَبَ رَأْيُ امْرِئٍ تَخَلَّفَ عَنِي.....
٣٠	٩. فَلَا ظَفِرَتْ يَدُ الْبَائِعِ.....
٣٠	تحليل فَلَا ظَفِرَتْ يَدُ الْبَائِعِ.....
٣٠	١٠. لَا أَبَا لَكُمْ.....
٣١	تحليل واژه لَا أَبَا لَكُمْ.....
٣١	١١. مِثْ قُلُوبُهُمْ.....
٣١	تحليل مِثْ قُلُوبُهُمْ.....
٣٢	١٢. مُنْعَ النَّصَفَ.....
٣٢	تحليل مُنْعَ النَّصَفَ.....
٣٣	فصل سوم: شكل صرفی.....
٣٣	اشاره:.....

۱. اشراك	۳۳
تحليل واژه اشراك	۳۳
۲. توأم	۳۴
تحليل واژه توأم	۳۴
۳. جرجره	۳۴
تحليل واژه جرجره	۳۵
۴. حائک	۳۵
تحليل واژه حائک	۳۵
۵. قرائن	۳۵
تحليل واژه قرائن	۳۶
۶. مقدمه و ملطاط	۳۶
تحليل واژه مقدمه و ملطاط	۳۶
۷. منقلب	۳۶
تحليل واژه منقلب	۳۷
فصل چهارم: مشترک لفظی	۳۸
اشارة:	۳۸
۱. إذ	۳۸
تحليل واژه اذ	۳۸
۲. استرجاع	۳۹
تحليل واژه استرجاع	۳۹
۳. إمرته	۳۹
تحليل واژه إمرته	۴۰
۴. حسنان	۴۰
تحليل واژه حسنان	۴۰

٤٠	٥. عفطه
٤١	تحليل واژه عفطه
٤١	٦. ممتحن
٤١	تحليل واژه ممتحن
٤١	٧. ناجذ
٤٢	تحليل واژه ناجذ
٤٢	٨. واتر
٤٢	تحليل واژه واتر
٤٢	٩. واو
٤٣	تحليل واژه واو
٤٣	١٠. همامه
٤٣	تحليل واژه «همامه»
٤٤	١١. يتولى
٤٤	تحليل واژه يتولى
٤٤	١٢. يخضمون
٤٥	تحليل واژه يخضمون

بخش سوم: بررسی واژگان چند معنایی

٤٧	فصل اول: حروف معانی
٤٧	١ - بتضییع الجهاد
٤٩	٢ - المحتسبس فيها بذنبه
٥٠	٣ - التبست بقلب الناظر
٥٠	٤ - فركب بهم الزلل
٥١	٥ - لوقت
٥٣	فصل دوم: حقیقت و مجاز

٥٣	١ - ارضكم قريبة من الماء
٥٤	٢ - اصطبّها صابها
٥٥	٣ - تزول الجبال و لا تزل
٥٦	٤ - تمدين مدّ الا ديم
٥٧	٥ - حكم الله انتظر فيكم
٥٨	٦ - حيّات صمّ
٥٩	٧ - شغل من الجنّه و النار امامه
٦٣	٨ - عزب راي امرى تخلف عنى
٦٣	٩ - فلاظفت يد المبایع
٦٤	١٠ - لا با لكم
٦٥	١١ - مث قلوبهم
٦٥	١٢ - منع النصف
٦٧	فصل سوم: شكل صرفى
٦٧	١ - اشراك
٦٧	٢ - توأم
٦٨	٣ - جرجرة الاسر
٦٨	٤ - حائك
٦٩	٥ - قرائن
٧٠	٦ - مقدمه
٧٠	٧ - ملطاط
٧١	٨ - المنقلب
٧٢	فصل چهارم: مشترك لفظى
٧٢	١ - اذ
٧٣	تحليل معنا

٧٣	٢ - استرجاع
٧٣	تحليل معنا
٧٣	٣ - امرته
٧٤	٤ - حسنار
٧٤	تحليل معنا
٧٥	٥ - عطفه
٧٥	تحليل معنا
٧٧	٦ - ممتحن
٧٧	تحليل معنا
٧٨	٧ - ناجذ
٧٨	٨ - واتر
٧٨	تحليل معنا
٧٩	٩ - واو موجود در والناس
٧٩	تحليل معنا
٨٠	١٠ - همامنة
٨٠	تحليل معنا
٨١	١١ - يتولّ
٨١	تحليل معنا
٨١	١٢ - يخضمون
٨٢	تحليل معنا
٨٣	نتيجه گيرى
٨٤	فهرست منابع

بخش اول:

کلیات و مفاهیم

۱ - کلیات

۱ - ۱ - بیان مسئله

زبان، هماهنگ با فرهنگ‌ها پویائی و قدرت تحول دارد؛ برخی از واژه‌ها در گذر زمان و متأثر از تحولات اجتماعی و فرهنگی از معانی نخستین خود فاصله گرفته و در مفاهیمی دیگر، یا مفاهیمی که از نظر گستره‌ی مفهومی با معنای نخست ارتباط دارد، به کار رفته است. این دگرگونیهای معنائی واژه در بسیاری از اوقات به فهم نادرست حدیث می‌انجامد.

در زبان عربی، برخی از الفاظ متأثر از عوامل متعدد و دلائل مختلف دچار چند معنایی می‌شوند. از این رو در متون عربی، فهم مراد دچار چالش می‌گردد. این مسئله در نهج‌البلاغه هم مطرح است. اهمیت مفاد نهج‌البلاغه به عنوان کلام معصوم، می‌طلبد که در این باره پژوهشی موضوعی و نسبتاً گسترده صورت گیرد. بدین جهت، بر آن شدیدم که مفهوم و ماهیت، خاستگاه‌ها و گونه‌های چندمعنایی و نیز راههای علاج مشکل فهم در موارد چندمعنایی در متون نهج‌البلاغه مورد بحث قرار گیرد. بنابراین تمامی موارد چندمعنایی به تجربه و تمرین گذاشته شود.

۱ - ۲ - سؤالات تحقیق

۱. واژگان چندمعنایی در ۵۰ خطبه‌ی آغازین نهج‌البلاغه کدامند؟
۲. این واژه‌ها از لحاظ منشأ به چند قسم تقسیم می‌شوند؟
۳. معنای مراد حضرت از این واژه‌ها چیست؟

۱ - ۳ - فرضیات تحقیق

سؤال یک و سه به لحاظ اکتشافی بودنشان، فاقد فرضیه هستند. اما سؤال دو: این واژه‌ها به لحاظ منشأ شان به چهار قسم تقسیم می‌شوند: ۱ - مشترک لفظی ۲ - شکل صرفی ۳ - حروف معانی ۴ - حقیقت و مجاز.

۱ - ۴ - ضرورت و اهداف

چون کتاب شریف نهج‌البلاغه در فرهنگ شیعی از جایگاه خاصی برخوردار است و برای تمام جوانب زندگی بشر از مباحث توحیدی و رموز جنگ‌آوری و یاد مرگ گرفته تا مباحث حکومت داری و تربیت فرزند و روش برخورد در اجتماع را شامل می‌شود. و در اهمیتش همین نکته بس که پس از گذشت چهارده قرن از دوران طلائی و به یاد ماندنی حکومت علوی امروزه نامه‌ی امام به مالک اشتر به عنوان منشور بین‌المللی حکومت‌داری در سازمان ملل متحد تصویب می‌شود. لذا ضروری است برای تبیین بیانات حضرت گامهای برداشته شود تا عموم بشریت از این چشم‌های زلال معارف الهی بهره‌مند شوند. به خاطر این هدف سعی شده است در این تحقیق معنای دقیق واژگان چندمعنا، با توجه به ساختارهای کلمه که باعث فهم بهتر مراد معصوم خواهد شد، روشن شود.

۱ - ۵ - پیشینه‌ی تحقیق

در موضوع واژگان چندمعنایی قرآن چند پژوهش به صورت مقاله، کتاب و پایان‌نامه کار انجام شده است؛ از جمله‌ی این موارد کتاب چند معنائی در قرآن توسط دکتر سید محمود طیب حسینی تألیف شده است، همچنین دکتر علی راد در کتاب مبانی کلامی امامیه در تفسیر قرآن کریم بخشی را به مباحث چند معنائی اختصاص داده است. لکن در حوزه‌ی واژگان چند معنائی نهج‌البلاغه، این موضوع فاقد پیشینه است.

۱ - ۶ - نتایج علمی و عملی تحقیق

با توجه به اینکه هدف نهایی از شروح نهج‌البلاغه دست‌یابی به مراد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است و شارحان نهج‌البلاغه هر کدام از نگاهی خاص مثلاً تاریخی، کلامی و ... به این کتاب روی آورده‌اند؛ لذ جای مباحث ادبی کارگشا در این کتاب خالی است. مباحثی که می‌تواند پایه‌های مباحث تاریخی و اعتقادی و کلامی باشد. در این راستا این پژوهش می‌تواند در مطالعات قرآن و حدیث در مباحثی چون واژه‌شناسی و فقه الحدیث به کار آید.

۱ - ۷ - محدودیت‌های تحقیق

در مورد مباحث معنا شناسی و بالاخص واژگان چند معنائی در حوزه‌ی علوم انسانی کاری به صورت گستردگی صورت نگرفته است. اگر در مورد موضوعی کاری صورت بگیرد و لو با نگاهی متفاوت، محقق بعدی به راحتی می‌تواند این موضوع را و لو با نگاهی دیگر ادامه دهد. در مورد نهج‌البلاغه از طرفی کاری در مورد واژگان چند

معنایی صورت نگرفته است که بالتابع نبود منابع کافی را به دنبال می‌آورد و از طرفی در این مورد کارشناسان قوی به ندرت یافت می‌شوند. این موانع پیش روی محقق، وی را در راستای تحقیق در تنگنا قرار می‌دهد.

۱ - ۸ - دستاوردهای جدید

در بیانات ائمه اطهار علیهم السلام تشویق‌های اکیدی نسبت به فهم فرمایشات ایشان و وجوده مختلف گفتارشان به دست ما رسیده است از جمله مرحوم صدوq در کتاب معانی الاخبار چنین آورده است :

حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مَسْرُورٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا الْحُسْنَى بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَامِرٍ عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الْكَرْخِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَنْوَارِ قَالَ حَدِيثٌ تَدْرِيَهُ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ حَدِيثٍ تَرْوِيهٍ وَلَا يَكُونُ الرَّجُلُ مِنْكُمْ فَقِيهًا حَتَّى يَعْرِفَ مَعَارِيفَ كَلَامِنَا وَإِنَّ الْكَلِمَةَ مِنْ كَلَامِنَا لَتَنَصَّرُ فُلَى سَبْعِينَ وَجَهًا لَنَا مِنْ جَمِيعِهَا الْمَخْرَجُ.^۱

ابراهیم کرخی از امام صادق علیهم السلام روایت کرده است که فرمود: یک حدیث را اگر کاملاً فهمیده باشی، ارزشمندتر از هزار روایت است که (طوطی‌وار) آن را برای دیگران نقل کنی، و نیز هیچ یک از شما در قوانین و احکام دین عالم نخواهد بود مگر آنکه مفهومهای گوناگون از سخن ما را دریافته باشد. یقیناً هر جمله‌ای از گفتار ما به هفتاد گونه تعبیر می‌گردد که راه خروج از هر یک از آنها برای ما باز است.^۲

اصلی‌ترین دست‌آورد جدید این پژوهش علاوه بر اینکه خواننده را به فهم مراد معصوم نزدیک می‌کند این نکته را می‌رساند که کلام امیرالمؤمنین علیهم السلام در صورت قائل شدن به جواز استعمال لفظ مشترک در اکثر از معنی چه زیبائیهای را به همراه دارد و می‌شود وجوده متصوره‌ی فرمایشات ائمه: را به دست آورد.

۲ - مفاهیم

۲ - ۱ - چندمعنایی

از منظر دانش معنا شناسی به موقعیتی که یک واحد زبانی (کلمه یا عبارت) از چند معنی برخوردار باشد چند معنایی گفته می‌شود.^۳ برخی از محققان با دقیقی بیشتر چند معنایی را چنین تعریف کرده‌اند:

۱. ابن بابویه، محمد بن علی، معانی الاخبار، ۱جلد، دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم - قم، چاپ: اول، ۱۴۰۳ق.

۲. ابن بابویه، محمد بن علی، معانی الاخبار / ترجمه محمدی، ۲جلد، دارالکتب الإسلامية - تهران، چاپ: دوم، ۱۳۷۷ش.

۳. کورش صفوی، درامدی بر معنا شناسی انتشارات اسوه، تهران ۱۳۷۹ شمسی ص ۱۱۱.

«مقصود از چند معنائی آن است که یک لفظ یا یک عبارت در یک بار استعمال و در یک متن مشخص، مفید معانی مختلف و متعدد باشد و بتوان همه‌ی آن معانی را مقصود گوینده به شمار آورد.»^۱

چند معنائی اقسام مختلفی دارد و از جمله‌ی آنها می‌توان به مشترک لفظی، حقیقت و مجاز، کنایه و ... نام برد. در کتاب‌های فقهی و اصولی و نیز در برخی تفاسیر قرآن از چند معنائی با تعبیر «استعمال لفظ در بیش از یک معنی» یا «حمل لفظ مشترک بر دو یا جند معنایش» یاد می‌شود.^۲

واژه‌های چند معنایی مبحث اشتراک لفظی را در علم اصول و بحث شیرین و دلکش ایهام را در ادبیات پدید آورده است چگونگی پیدایش این واژه‌ها در زبان ناشناخته است. برخی پدیده اشتراک لفظی را اتفاقی و برخی عمدی میدانند به دیگر سخن برخی معتقدند که واضعان زبان با قصد و عمد یک واژه را برای چند معنا وضع کردند نه آنکه معنای دوم و سوم در طول زمان و به صورت اتفاقی در کنار معنای نخست واژه نشسته باشند.

۲ - مشترک لفظی

از جمله آسیبهای احادیث، اشتراک لفظی برخی واژگان آنهاست؛ اگر کلمه‌ای با توجه به وضعهای متعدد آن در معانی مختلفی بکار رود به آن مشترک لفظی گویند. مرحوم مظفر ره در تعریف مشترک لفظی می‌گوید:

«و هو الفظ الذى تعدد معناه و قد وضع للجميع كلاً على حدة و لكن من دون أن يصدق وضعه لبعضها على وضعه للأخر مثل: عين الموضوع لحاسة النظر و ينبوع الماء و الذهب و غيرها و مثل الجون الموضوع للأسود والأبيض و المشترك كثير في اللغة العربية؛^۳ مشترک لفظی است که معنایش متعدد است و برای تمامی معانی جداگانه وضع شده است. و لكن بدون سبقت گرفتن وضع لفظ برای بعضی از معانی نسبت به وضع لفظ به معانی دیگر مثل کلمه‌ی عین که وضع شده است برای چشم و چشمه‌ی آب و طلا و غیر اینها. و مثل کلمه‌ی جون که وضع شده است برای سیاه و سفید و مشترک لفظی در زبان عربی بسیار است.»

۱. سید محمد طیب حسنی، چند معنائی در قرآن، انتشارات پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

۲. علی راد، مبانی کلامی امامیه در تفسیر قرآن، انتشارات سخن، ۱۳۹۰، ص ۱۵۸.

۳. مظفر، محمدرضا، المنطق، قدس، قم، ۱۴۲۳ق، ص ۲۸.

منشا پیدایش اشتراک لفظی که در تمام زبانها هم متداول است تعدد وضع کنندگان و واژه پردازان می‌باشد که پس از جمع آوری و کنار هم گرفتن این الفاظ با بار معنایی خود اشتراک لفظی پدیدار می‌شود روشن شدن حدیثی که دارای الفاظ چند معنایی (مشترک لفظی) است به قرایین معینه نیاز دارد. از این رو استعمال لفظ مشترک با عدم این قرایین سبب اختلال و انحراف در فهم حدیث می‌شود.

اشتراک لفظی بر دو گونه است: ذاتی و عرضی؛ بدین معنا که گاه یک لفظ در دو یا چند معنا وضع شده ولی به کمک قرایین در هر جایی یکی از آن معانی مراد است مثلاً لفظ تضرب هم برای مفرد مونث غایب وضع شده و هم برای مفرد مذکور مخاطب در روایات واژه‌های اختلاف، مولا، الرطل، القرء و مانند اینها واژه‌های مشترک لفظی هستند که نباید آنها را در همه‌ی احادیث به یک معنا دانست، بلکه با توجه به سیاق کلام، معنای مورد نظر از آن واژه روشن می‌گردد

گاهی هم اشتراک بر اثر تشابه دو صیغه از یک ماده و یا دو ماده است که بخاطر کاربرد قواعد اعلال، دچار تخفیف و تضعیف شده‌اند که این همان اشتراک لفظی عرضی است که ما این بحث را در فصل جداگانه به نام شکل صرفی آورده ایم مثل کلمه مرتاب در فرمایش امیرالمؤمنین علیه السلام:

«قَالَ عَلِيٌّ لَا تُحَدِّثُ مِنْ غَيْرِ ثَقَةٍ فَتَكُونَ كَذَّابًا وَ لَا تُصَاحِبْ هَمَّازًا فَتُعَذَّبَ مُرْتَابًا!»^۱

امیرالمؤمنین فرمود سخنی را که اطمینان نداری مگو که دروغگو خواهی بود همنشینی با مسخره گر نکن که مشکوک شمرده میشود.»

در این حدیث معنای اسم فاعلی و اسم مفعولی مرتاب محتمل است گرچه با توجه به قرینه ممکن است یکی از آن دو متعین شود راه حل در این گونه موارد، توجه به قرایین متصل و منفصل و قرایین سیاقیه و احادیث مشابه است.^۲

۲ - ۳ - شکل صرفی

گاهی به کار رفتن یک واژه در چند معنی حاصل چند معنایی ماده‌ی (مشترک لفظی ذاتی) آن نیست، بلکه از مشابهت دو هیئت یک ماده و دو صیغه از یک ریشه، پدید آمده است. این تفاوت حرکتی گاه در لام الفعل ماضی و مضارع وجود دارد و در معنای ماده اثر نمی‌نهد؛ اما در اسم فاعل و مفعول و برخی دیگر از مشتقات

۱. بحار الأنوار (ط - بيروت) / ج ۷۵ / ۱۰ / تتمة باب ۱۵ مواعظ أمير المؤمنين و خطبه أيضا و حكمه ص ۱.

۲. سید علی دلبری، آسیب‌شناسی فهم حدیث، ۱۳۹۱، انتشارات آستان قدس رضوی.

بازتاب ندارد و از این رو اسم فاعل‌ها و اسم مفعول‌های چند معنائی متعددی پدید می‌آید. این امر در زبان عربی به دلائل مختلفی اتفاق می‌افتد از آن جمله تفاوت حرکتی برخی از حروف کلمه است همچون زور به ضم و فتح زاء و نیز حستان به فتح حاء و سین و حسانان به کسر حاء و سکون سین. سبب دیگر، تغییرات حاصل از اعلال کلمه است مانند دو معنائی شدن مختار و مرتاب^۱ و غیر این اسباب که به طور تصادفی بعضی از مشتقات کلمات هم شکل شده‌اند. که باعث التباس امر بر مخاطب می‌شوند. که از این الفاظ به نام شکل صرفی یاد می‌کنیم. به طوری که در واقع اسم این نوع الفاظ، الفاظ متعدد الشکل صرفی نام دارد که به خاطر اختصار شکل صرفی اطلاق می‌کنیم. مثل لفظ «اشراك» که هم جمع "شَرَكٌ" به معنای «دام و تله» است و هم جمع "شريك" است.

۲ - ۴ - حروف معانی

حروف معانی که همان حروف جرّ هستند در چندمعنایی بودن لفظ تأثیر بسزایی دارند. زیرا بعضی از افعال در صورت متعدد شدن با حرف جرّ یک معنایی دارند و در صورت متعدد شدن با حرف جرّ دیگر معنای دیگری دارند. مثل فعل رَغِبَ که اگر با «عن» متعدد شود به معنای اعراض است و اگر با «فی» متعدد شود به معنای اقبال است. این ظرافت کاری در حروف جرّ اگر مغفول عنه واقع شود باعث التباس معنایی با معنای دیگر می‌شود. که این امر یکی از اسباب تولید الفاظ چندمعنایی شده است.

۲ - ۵ - حقیقت و مجاز

مرحوم مظفر ره در تعریف حقیقت و مجاز می‌فرماید:

«و هو اللفظ الذى تعدد معناه و لكنه موضوع لأحد المعانى فقط و استعمل فى غيره لعلاقة و مناسبة بينه وبين معنى الأول الموضوع له من دون أن يبلغ حد الوضع فى المعنى الثانى فيسمى حقية فى المعنى الأول و مجازاً فى الثانى و يقال للمعنى الأول معنىًّا حقيقىًّا و للثانى مجازىً؛^۲ حقیقت و مجاز لفظی است که معنایش متعدد است و لکن این لفظ فقط برای یک معنا وضع شده است و استعمالش در دیگری به خاطر علاوه‌ای است که بین معنای دوم و اولی موجود است. البته استعمالش در معنای دوم به اندازه‌ای نیست که به حد وضع برسد پس این لفظ

۱. عبدالهادی مسعودی، آسیب‌شناخت حدیث، انتشارات زائر ۱۳۸۹ شصت و ۱۷۹.

۲. مظفر، محمدرضا، المنطق، قدس، قم، ۱۴۲۳ق، ص ۲۹.